

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 296/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марије Жаревац, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 2/16 од 22.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1087/16 од 08.11.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марије Жаревац, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 2/16 од 22.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1087/16 од 08.11.2016. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву ЗК 2/16 од 22.04.2016. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде не учини ново кривично дело. Пресудом је окривљеној изречена и мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање туђом имовином у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде, те одређено да ће се условна осуда опозвати уколико окривљена прекрши забрану изречену наведеном мером безбедности. ББ ..., је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљена је обавезана да плати суду трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, као и судски паушал у износу од

10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1087/16 од 08.11.2016. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву, преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 2/16 од 22.04.2016. године, тако што је окривљена АА, оглашена кривом због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од 2 (две) године не учини ново кривично дело. Окриљеној је изречена и мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковођење туђом имовином у трајању од 2 (две) године, те одређено да ће суд условну осуду опозвати уколико окривљена прекрши изречену меру безбедности. Пресудом је од окривљене одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 626.802,12 динара, који износ је окривљена обавезана да уплати на рачун буџета Републике Србије, у року од 60 дана од дана пријема наведене пресуде. Такође, наведеном пресудом је окривљена обавезана да плати поред трошкова кривичног поступка одређених у првостепеној пресуди, и трошкове поступка настале пред другостепеним судом, оштећеној Општинској организацији ББ у ..., износ од 29.950,00 динара, у року од 30 дана, под претњом принудног извршења, док су у преосталом делу, жалба Вишег јавног тужиоца у Краљеву, и жалбе окривљене и њеног браниоца у целини, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднела бранилац окривљене АА, адвокат Марија Жаревац, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1), 439. тачка 1) и 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и у односу на окривљену донесе ослобађајућу пресуду, или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да је у тренутку доношења побијане првостепене пресуде, у односу на кривично дело из члана 234. став 1. КЗ, за које је том одлуком окривљена оглашена кривом, већ била наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а да је потом апелациони суд наведену одлуку преиначио само у погледу радње окривљене као секретара ББ ... и то само за исплате вршене њој, и повезао га са радом окривљене у предузећу „ВВ“ из ..., кројећи тако јединствени умишљај окривљене и конструишући ново кривично дело из члана 234. став 2. КЗ, те стварајући на тај начин могућност да „по сваку цену“ осуди окривљену и избегне застарелост

кривичног гоњења, због чега бранилац сматра да је на тај начин учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене нису основани, а из следећих разлога:

Оптужницом Вишег јавног тужиоца у Краљеву, окривљеној је стављено на терет продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ. Првостепени суд је одлучујући о оптужби, нашао да нема доказа да је окривљена извршила наведено продужено дело, па ју је огласио кривом за извршење кривичног дела из члана 234. став 1. КЗ. Против првостепене пресуде, жалбе су изјавили окривљена и њен бранилац, као и Виши јавни тужилац у Краљеву. Одлучујући о наведеним жалбама, другостепени суд је делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца, преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљену АА, огласио кривом због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ.

Продужено кривично за које је окривљена правноснажно оглашена кривом побијаном другостепеном пресудом, обухвата кривична дела чије битно обележје јесте одређени новчани износ, па се стога у смислу члана 61. став 5. КЗ, има сматрати да је продуженим делом, остварен збир износа остварених појединачним делима, јер је то обухваћено јединственим умишљајем, а што очигледно произилази из образложења и изреке правноснажне другостепене пресуде. С тим у вези је и правна квалификација наведеног продуженог кривичног дела извршена према свеукупном збиру новчаних износа остварених појединачним делима, јер је такав износ обухваћен јединственим умишљајем окривљене. У том случају, дакле, застарелост кривичног гоњења код продуженог кривичног дела почиње тећи од момента када је предузета радња последњег кривичног дела које је обухваћено продуженим кривичним делом, а рок се одређује према квалификацији која је прихваћена за продужено дело.

Стога, како је окривљена АА, побијаном другостепеном пресудом оглашена кривом да је у временском периоду 2006. до јануара 2010. године извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, а како је према истом закону прописана казна затвора од шест месеци до пет година, то произилази да у конкретном случају у смислу члана 103. тачка 5. КЗ у вези члана 104. тачка 6. КЗ, апсолутна застарелост кривичног гоњења наступа у јануару месецу 2020. године.

Врховни касациони суд наглашава да се, у конкретном случају, време застарелости кривичног гоњења, не рачуна засебно за сваку кривично-правну радњу која је ушла у састав продуженог кривичног дела, зато што се те радње не појављују као самосталне, већ су исте обухваћене продуженим кривичним делом којим је деловање окривљене обухваћено јединственим умишљајем и остварена противправна корист у виду збира износа по појединачним кривичним делима. Сходно томе, застарелост кривичног гоњења не може се рачунати засебно ни у погледу радње у односу на коју је окривљена оглашена кривом побијаном првостепеном пресудом.

Због изнетог, по налажењу овог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче и то да је другостепени суд окривљену огласио кривом за повреду члана 47. Колективног уговора општинске организације ББ и с тим у вези члана 32. Статута ББ ..., иако је према наводима захтева, током поступка недвосмислено утврђено да окривљена те чланове није ни примењивала, тј. да иста није исплаћивала годишње награде и расподелу из добити, него је исплаћивала прековремени рад и рад нерадним данима и повећани обим посла из члана 52. Колективног уговора општинске организације ББ ... Како је иста као секретар ББ имала овлашћења да доноси појединачне акте из радног односа на основу члана 59. Статута ББ, то бранилац закључује да радње окривљене за које је оглашена кривом, нису кривично дело.

Такође, бранилац истиче и то да непосредна примена колективног уговора ББ на рад окривљене у предузећу „ВВ“ није могућа, јер се ти прописи односе само на ББ ..., не и на рад предузећа које је друштво са ограниченом одговорношћу и на које се евентуално може применити само Закон о раду, па стога, према наводима захтева, окривљена није ни могла да повреди члан 47. Колективног уговора ББ ... обављајући послове у наведеном предузећу, због чега бранилац сматра да је у конкретном случају учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по оцени овог суда, исти оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама

Поред наведеног, у захтеву се истиче и то да је апелациони суд незаконито донео одлуку о одузимању имовинске користи, јер окривљена исплатом прековременог рада није стекла противправну имовинску корист, па бранилац сматра да је тиме учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац истиче повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, по оцени овог суда, исти указује на повреду члана 441. став 2. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 2. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић